

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 8559

Dato: 15.10.2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. september 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 544 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 544:

"Vil ministeren redegøre for regler og praksis for transkønnedes muligheder for at skifte fornavn, jf. navneloven, sammenholdt med transkønnedes rettigheder til at få et juridisk kønsskifte, således at det tydeligt fremgår, hvori regler og praksis differentierer?"

Svar:

Reglerne om tildeling af nyt personnummer til personer, som oplever sig som tilhørende det andet køn, findes i Lov om Det Centrale Personregister, som hører under økonomi- og indenrigsministerens ressort. Jeg har derfor indhentet bidrag fra Økonomi- og Indenrigsministeriet i forhold til reglerne i denne lov om juridisk kønsskifte.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har oplyst følgende:

"Det følger af lov om Det Centrale Personregister, at personer, som oplever sig som tilhørende det andet køn, kan tildeles nyt personnummer. Det er en betingelse for tildeling af nyt personnummer, at der indgives en skriftlig ansøgning herom til Økonomi- og Indenrigsministeriet, hvoraf det fremgår, at ansøgningen om nyt personnummer er begrundet i en oplevelse af at tilhøre det andet køn.

Det er også en betingelse, at den pågældende efter en refleksionsperiode på 6 måneder fra ansøgningstidspunktet skriftligt bekræfter sin ansøgning. For personer, som inden lovens ikrafttræden har ansøgt om tilladelse til at bære et for-

navn, der betegner det modsatte køn, skal refleksionsperioden regnes fra tidspunktet for indgivelse af ansøgning herom.

Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren på ansøgningstidspunktet er fyldt 18 år.

Det fremgår af forarbejderne til forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister (Tildeling af nyt personnummer til personer, der oplever sig som tilhørende det andet køn), at når nyt personnummer er tildelt, vil den pågældendes fornavn i henhold til navnelovens § 13, stk. 2, om nødvendigt skulle ændres, så det bliver kønskorrekt i forhold til det nye køn.”

Har man således fået et nyt personnummer, begrundet i en oplevelse af at tilhøre det andet køn, vil dette om nødvendigt indebære, at der ligeledes skal ske en navneændring, så fornavnet bliver kønskorrekt i forhold til det nye køn. Dette betyder i praksis alene, at der, som det gælder for alle ansøgninger om navneændring i øvrigt, skal indgives en ansøgning til Personregisterføreren i sognet ved anvendelse af en digital selvbetjeningsløsning.

Herudover er det for personer, som er transseksuelle eller ganske må ligestilles hermed, muligt at søge om en navneændring til et fornavn, der betegner det modsatte køn, selvom vedkommende ikke ønsker at få foretaget et kønsskifte, herunder heller ikke et juridisk kønsskifte i overensstemmelse med muligheden, der er gengivet ovenfor.

Det fremgår af § 13, stk. 2, i navneloven, at et fornavn ikke må betegne det modsatte køn i forhold til den, der skal bære navnet. Af § 13, stk. 3, fremgår det, at ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold fastsætter nærmere regler om, at personer, der er transseksuelle eller ganske må ligestilles hermed, ikke er omfattet af forbuddet i stk. 2.

Det fremgår af § 13 i bekendtgørelse om navne, at sager om undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, behandles af Statsforvaltningen. Til brug for vurderingen af, om der kan gøres undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, vurderer Rigshospitalets Sexologiske Klinik, om ansøgeren er transseksuel eller ganske må ligestilles hermed. Hvis det vurderes, at ansøgeren enten er transseksuel eller ganske må ligestilles hermed, kan ansøgningen om navneændring imødekommes.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard